

Konkurrence mellem et større Antal Forsikringssselskaber, idet en Præmieforhøjelse for en daarligt indrettet Virksomhed blot fører til, at den søger til et andet Selskab, som, bl. a. fordi det ikke kender Virksomheden, nøjes med Fagets normale Præmie. I Lande, hvor alle Udøvere i et Fag hører under samme Forsikringsinstitution, f. Eks. Tyskland og Schweiz, bliver Forsikringen derimod, ogsaa fordi den da kan raade over den fornødne tekniske Sagkundskab, i Stand til at virke ulykkesforebyggende baade ved sin Præmiepolitik og ved Raad og Paalæg overfor de forsikrede. Kun naar Forsikringen koncentrerer, vil et Samarbejde mellem Ulykkesforsikring og Fabriktilsynet blive muligt. — Ingeniør *Schøller* ønsker heroverfor anført, at det forekommer ham, at foranstaaende Betragtninger hviler paa et urigtigt Grundlag. De tyske Forbund og Statsanstalten i Schweiz, der begge udøver en Del af de Funktioner, som her paahviler Fabriktilsynet, har muligvis Betydning til Forebyggelse af Ulykkestilfælde gennem Inspektionen af Virksomhederne. Heraf følger imidlertid ikke, at Oprettelsen af en Statsanstalt i Danmark vilde medføre en Nedsættelse af Ulykkesprocenten. Der foregaar jo allerede her i Landet et effektivt Tilsyn med Virksomhederne gennem Fabriktilsynet, og dette Tilsyn har man dog næppe tænkt paa at overdrage til en eventuel dansk Monopolanstalt, og man vilde iøvrigt næppe heller ad denne Vej kunne opnaa Forbedringer. Ganske fejlagtigt er det at tro, at man gennem Præmiepolitikken kan opnaa noget væsentligt til Forebyggelse af Ulykker, idet Udgifterne til Sikkerhedsforanstaltninger mod Ulykker i Almindelighed langt vil overgaa Præmierne til Ulykkesforsikring. Rent økonomisk vil man derfor ikke kunne tvinge en Virksomhed til sikkerhedsmæssige Fremskridt gennem en forskellig Tarifiering. De i denne Henseende ønskelige Fremskridt er opnaaet og opnaas fremdeles kun gennem Oplysning og et forstaaende Samarbejde mellem Fabrikinspektionen og Arbejdsgivere. — Heroverfor skal *de øvrige Medlemmer* nøjes med at paapege, at Udtalelserne fra Schweiz og Tyskland gaar ud paa, at der naas gode Resultater paa det heromhandlede Omraade ved Samarbejde mellem Fabriktilsynet og den monopoliserede Ulykkesforsikring. — Ingeniør *Schøller* er ikke bekendt med disse Udtalelser, som iøvrigt næppe kan være noget Bevis for, at det danske Fabriktilsynssystem ikke er lige saa effektivt til Afværgelse af Ulykker som de i Schweiz og Tyskland anvendte Systemer. —

ad 4. Administrationens Kvalitet.

Splittelsen af Forsikringen paa 40 Selskaber, hvoraf adskillige kun behandler et begrænset Antal Ulykkestilfælde, medfører, at Administrationen af Skadesager (Lægeerklæringer, Dagpenge) bliver uensartet og ikke altid tilfredsstillende eller i al Fald væltet over paa Raadet; nogle af de store Selskaber har gode lokale Tillidsmænd, medens man i andre Tilfælde ikke har saadan Bistand. Da Lovforsikringen for mange Selskabers Ledelse er en forholdsvis ubetydelig Bibeskæftigelse enten til andre Forsikringsbrancher eller i de smaa gensidige Selskaber til diverse Foreningsarbejde, er Lovgivningsmagten og Arbejderforsikrings-Raadet ved Overvejelsen af nye Bestemmelser stadig noget hæmmede af, hvad man vil kunne forvente gennemført i de mange Selskaber. — Ingeniør *Schøller* ønsker herved at paapege, at hvis disse Vanskeligheder — om hvis Vægt han iøvrigt ikke føler sig særlig overbevist — tillægges afgørende Betydning, vil Ministeriet utvivlsomt have i sin Magt overfor de erhvervsdrivende Ulykkesforsikringssselskaber, for hvem Lovforsikringen er en forholdsvis ubetydelig Bibeskæftigelse, at stille rimelige Krav om Selskabernes Størrelse og om Antallet af Arbejdsgivere og Arbejdere i de enkelte Selskaber og saaledes indskrænke Antallet af disse. Om de mindre gensidige Forsikringssselskaber, hvis Administration betegnes som »Bibeskæftigelse til diverse Foreningsarbejde«, skal man ikke lade haant, idet det er disse Selskaber, som ligger med den laveste Administrationsprocent. Beskæftigelsen med disse Opgaver betyder for disse Foreninger